

Medias bild av ungdomar under Husbykravallerna

Av Sara Vukadin

LUNDS UNIVERSITET
Socialhögskolan

Kandidatuppsats (SOPA63)
Vårterminen 2014

Handledare: Johan Cronehed

Abstract

This examination paper will examine the reporting of the Husby riot during May of 2013 in four different Swedish national newspapers. I have taken a qualitative approach to analyse 40 newspaper articles that were written during the course of the riot. I chose to analyse articles that were written during the riot because I wanted to find out how the newspapers wrote about the riot and the people who were involved in it, when it was happening.

This is not the first time a riot has broken out in Sweden nor in the world, however the mass media still sensationalise it as if it has never happened before. One explanation could be that the newspapers need news of value to survive financially.

The purpose of this paper is to examine how the young people, who were involved in the riot, were portrayed, as well as the relation between the police, fire department and rioters during the course of the riot.

Two theories have been used to analyse the 40 newspaper articles. The two theories are Postcolonial theory and discourse analysis. Both theories emphasise on the power the language has in differentiating people from each other.

Conclusively, this paper has found that the mass media has for example divided the young people who participated in the riot into two groups; the dangerous ones with aggressions against society and the one who were lured to participate in the riot. The police is portrayed differently in the mass media, ranging from being perpetrators who harassed the rioters because of their background and ethnicity, as victims and as the neighbourhoods saviours.

Förord

Jag vill tacka min handledare för den vägledning och hjälp som jag har fått. Jag vill även tacka familj och vänner som har tagit sig tid till att bolla idéer, läsa igenom och som har gett mig feedback på min uppsats.

Innehållsförteckning

Problemformulering	6
Syfte	8
Frågeställningar	8
Bakgrund	8
Media.....	8
Husby	8
Kravaller.....	8
Tidigare forskning	9
Teori	11
Postkolonial teori.....	12
Diskursanalys	13
Metod	15
Kvalitativ textanalys.....	15
Insamling av material	16
Bearbetning och Analys	17
Reliabilitet, Validitet och Trovärdighet.....	18
Fyra kriterier vid bedömning av en texts kvalitet.....	19
Etiska överväganden	20
Resultat och analys.....	21
Att göra skillnad	21
Polisen i relation till ungdomarna.....	25
”Kravallpojken”.....	27
Inget nytt?.....	28
Konklusioner	29
Avslutande diskussion.....	30
Referenslista	33
Artiklar	35

Problemformulering

Historiskt sett har vuxensamhället varit oroligast under perioder då det skett kraftiga förändringar i samhället eller kulturellt. Vid sådana perioder har rätt och fel varit diffust och den gemensamma identiteten har varit osäker (Ohlsson & Swärd, s. 23, 1994). Ohlsson och Swärd refererar till sociologen Stanley Cohen och skriver att han menar ”att vår kultur har ett behov av syndabockar och därför skapar vi dem”(Ohlsson & Swärd, s. 23, 1994). I grunden är det inte dem som pekas ut som syndabockar som är problemet. Det är istället dem som pekar ut syndabockarna som inser att ”deras åsikter håller på att vackla”. Genom att flytta fokus till exempelvis ungdomarna och peka ut dem som syndabockar lyckas de som pekar ut dem med att åskådliggöra sin oro (ibid).

Under 1950-talet gav Stockholms stad i uppdrag att en undersökning skulle göras för att ta reda på om det fanns gemensamma drag hos pojkar som deltog i kravaller. Genom undersökningar av de ungdomar som polisen arresterat i samband med kravaller framträdde en bild av ”kravallpojken”. Han var mer problematisk än genomsnittsungdomen, han var mer gränslös och brydde sig inte lika mycket om vad andra tyckte om honom (Ohlsson & Swärd, s. 27-28, 1994).

Det har skett ett flertal sammandrabbningar mellan polis och ungdomar och på grund av svårigheter att kontrollera det har det varit skrämmande och hotfullt ur myndigheters perspektiv (Ohlsson & Swärd, s. 27-28, 1994). Kravaller är ingenting nytt utan det har inträffat i alla tider, några senare exempel är Los Angeles 1992, Paris 2005, Aten 2008, London 2011, Rosengård 2008 och nu senast Husby 2013. Chocken är lika stor varje gång som kravaller inträffar även om det som sagt inte är något nytt (artikel 27)¹.

Jag har valt att undersöka kravallerna som inträffade i Husby i maj månad 2013. Händelsen som föregick kravallerna i Husby började den 13 maj 2013 då polisen anlände till en lägenhet i Husby. De hade fått ett anrop gällande en man med machete som hotade andra människor. Enligt polisen gick mannen till angrepp mot dem och de sköt honom i nödvärn. Mannen avled på plats (artikel 10). Den 19 maj 2013 sattes bilar i brand och ungdomar kastade sten mot tunnelbanan. Dagen därpå begärde organisationen Megafonen att polisen skulle be om ursäkt för sitt agerande i samband med mannens död samt för att polisen kallade demonstranter för

¹ Jag har numrerat artiklarna och i min uppsats refererar jag till numret på artikeln exempel vis artikel 1, detta har medfört att det blir lättare att läsa texten då flera av artiklarna har skrivits av mer än en journalist.

”neger” och ”apor”. Detta följdes av flera dagars sammandrabbningar mellan ungdomar och polis (artikel 9).

”Fullt kaos – överallt” (artikel 36) och ”Husby i lågor” (artikel 18), så löd två av många rubriker som publicerades under kravallerna i Husby i maj 2013. Husby tillhör Stockholmsregionen och i Social rapport 2010 (s. 176) konstateras det att i de tre storstadsregionerna finns en tydlig koppling mellan etnisk och ekonomisk segregation (ibid). Vid upprätthållandet av en sådan segregation spelar hyresvärdar och bostadsrättsföreningar en roll då de kan välja vilka som ska bo i deras hus och områden (Social rapport, s. 179, 2010). En uppdelning mellan ett ”vi” och ett ”dem” kan uppstå. Media har även visat sig vara en av aktörerna som producerar och reproducerar ett ”vi” och ett ”dem”.

Media kan ses som ”en tredje statsmakt” då de granskar och är kritiska mot ”sociala företeelser och institutioner”. (SOU 2005:56, s.127). Media behöver, för att kunna överleva ekonomiskt, nyheter som är av värde. Sådana nyheter handlar oftast då om sex, kriminalitet och droger och detta gärna i kombination med ungdomar, invandrare och kändisar (Ohlsson, s. 131, 1997). Kravallerna i Husby innefattar kriminalitet, ungdomar, invandrare och kändisar vilket skulle kunna, utifrån Ohlssons resonemang, göra detta till en guldgruva för media. Media väljer ut nyheter som de finner intresseväckande sedan skildrar de dem dramatiskt och detta skapar känslor hos allmänheten (Ohlsson & Swärd, s. 199-200, 1994). Några exempel på dramatiska rubriker nämndes i början av problemformuleringen, andra exempel på rubriker är ”Det är en form av gerillakrig” (artikel 3) och ”Poliserna knäcks av kravallerna” (artikel 33). Boréus (s. 131, 2011a) skriver att vi människor påverkas av texter och att de har en inverkan på hur vi anser att samhället borde vara (Boréus, s. 131, 2011a). Exempelvis har medias negativa skildring av ungdomar tidigare skapat moralisk panik (Ohlsson & Swärd, s. 199-200, 1994).

Kravallerna i Husby 2013 är ett utmärkt exempel för att belysa medias skildring av förlopp, orsaker och lösningar. Fokus kommer att ligga på hur ungdomarna beskrivs i media men för att kunna göra detta behövs de sättas i relation till andra aktörer så som polis och räddningstjänst. Studien kommer att baseras på textanalys av 40 tidningsartiklar från fyra tidningar, Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Expressen och Aftonbladet. Frågeställningarna kommer att analyseras utifrån postkolonial teori och diskursanalys.

Syfte

Uppsatsen syftar till att undersöka på vilket sätt ungdomar som var inblandade i kravallerna i Husby under maj månad 2013 framställs i media.

Frågeställningar

Vilken bild av ungdomar som var inblandade i kravallerna i Husby ges i media?

På vilket sätt skildras övriga aktörer så som polis och räddningstjänst i media under kravallerna i Husby i relation till de inblandade ungdomarna?

Bakgrund

Media

Polisen skildrades inte i media på samma sätt under 1950-talet som under modskravallerna 1965. Under 1965 skildrades en nyanserad bild av polisen, det var inte längre så att de endast skildrades som stadens goda beskyddare. Även ungdomarna skildrades annorlunda på 1950-talet jämfört med kravallerna 1965. På 1950-talet var media mer ”fördömande och moraliserande” (Nilsson, s. 240, 2006).

Husby

Husby är en stadsdel som ingår i stadsområdet Rinkeby-Kista. Husby har cirka 12 200 invånare, 65 % är utrikesfödda. 61 % av de boende i Husby bor i hyreslägenheter. År 2012 var 64 % av niondeklassarna behöriga till yrkesprogram på gymnasiet, siffran för övriga landet är 87 % (Artikel 32).

Kravaller

En allmän definition av kravaller är ” oroligheter på gator och andra allmänna platser med många deltagande, ofta med våldsamma sammanstötningar med polisen som följd” (Nationalencyklopedin, 2013a). Nilsson (s. 232, 2006) definierar kravaller som kollektivt våld och enligt Tilly definieras kollektivt våld som ”handlingar som (i) åstadkommer fysisk skada på personer och/eller objekt, (ii) involverar minst två förövare och (iii) är en följd av

åtminstone en grad av koordination mellan förövarna” (Nilsson, 232, 2006). Tidningarna använder sig av både begreppet ”kravaller” och ”upplopp” vid deras skildring av händelserna i Husby under maj månad 2013. En allmän definition av upplopp är ” brott som innebär att en folksamling stör allmän ordning och visar uppsåt att med förenat våld sätta sig upp mot en myndighet för att framtvinga eller hindra viss åtgärd och inte skingrar sig på myndighets befallning.” (Nationalencyklopedin, 2013b). När jag i min uppsats skriver om kravaller utgår jag ifrån dessa definitioner.

Tidigare forskning

Ungdomsforskning har varit ett prioriterat område och frågor kring ungdomar har tillskrivits mer tyngd hos myndigheter. Ungdomar har alltmer blivit en egen kategori genom att få egna benämningar såsom ungdomsmarknad, ungdomsarbetslöshet, ungdomsvåld och ungdomskriminalitet. Även massmedia har fokuserat på frågor gällande ungdomar. Förståelse för varför ungdomar begår brott eller avviker från rådande normer har ungdomspsykologin och ungdomspsykiatri haft en ledande roll i. Här har olika förklaringsmodeller tagits fram. Forskning rörande behandling har också varit betydelsefull exempelvis studier kring ungdomsfängelser och ungdomsvårdsskola (Ohlsson & Swärd, s.187-188, 1994).

Den svenska antropologin, etnologin och socialhistorien har bidragit till en förståelse kring olika sorters ungdomsproblem. Orvar Löfgren har studerat hur exempelvis raggarkulturen gjorts till ett problem. Bengt Sandin och Lars Olsson har visat hur barn och ungdomar från lägre samhällsklasser historiskt setts som problem. Jonas Frykman har studerat dansbaneeländet 1941 (Ohlsson & Swärd, s. 187-189, 1994) som handlade om att ungdomar inte levde den livsstil som den äldre generationen levde och förespråkade. Ungdomarna utmanade alltså den äldre generationens sätt att leva. De som protesterade mest emot ungdomarnas livsstil var kyrkan. Då kyrkans budskap inte stämde överens med det dansbanorna förmedlade. Massmedia skapade moralisk panik när de skrev om dansbaneeländet 1941. De målade upp ungdomarna som avvikande och rapporterade bland annat om flertaliga bråk som inträffade i samband med dansbanorna (Frykman, 1988).

Senare har det uppstått ett skifte i ungdomsforskningen, till ”den nya ungdomskultur forskningen”. Denna ”nya” forskning har inte sett ungdomar i termer av problem. Tidigare har ungdomar ofta kategoriserats efter kategorier som ”problematiska”, ”oproblematiska” eller ”ungdom i riskzonen”. Den ”nya” ungdomsforskningen har haft ungdomarnas egna

erfarenheter i fokus. Denna förändring har skett bland annat på grund av att om ungdomar ses som problem kan det leda till att de stigmatiseras. Under 1990-talet har forskningen blivit mer reflekterande och kritisk (Ohlsson & Swärd, s. 193-194, 1994).

Utifrån bland annat enkäter, innehållsanalys av massmedias rapportering, offentliga PM, observationer och intervjuer har Ohlsson (1997) analyserat existerande maktstrukturer, både synliga och osynliga. Avhandlingen handlar om hur polis, socialtjänst, media och ungdomar konstruerar bilden av ungdomen. I avhandlingen har Ohlsson (1997) följt hur några ungdomar och ungdomsgång förvandlats från att ha varit ”vanliga ungdomar” till att bli ”sociala problem” och ”ungdomskriminella” (ibid). Ohlsson (1997) refererar till Hasenfeld som skriver att human service organizations såsom Polis och socialtjänst i stor utsträckning påverkas av media (ibid, s. 141).

I *Förorten i huvudet* (2009) skriver Hammarén om unga män och hur de identifierar sig själva. Hammarén (2009) problematiserar etnicitet och kulturella identiteter därefter analyserar han begreppen med hjälp av socialkonstruktivism med feministiska och postkoloniala perspektiv (ibid). Hammarén (2009) skriver i sin avhandling att beroende på förväntningar som finns på förorten och de som bor där konstrueras sexualitet och maskulinitet. I avhandlingen lyfts även etnicitet och klass fram. Genom de intervjuade killarnas berättelser kommer Hammarén bland annat fram till att de genom sin boendemiljö blir en del av ett stigma och utanförskap (Hammarén, s. 310, 2009). Ungdomar är även i en ålder då de är känsliga för förändringar och ungdomars handlingar påverkas av samhällets förändringar (Hammarén, s. 21, 2009).

Durodié (2011) skrev en artikel, som handlade om kravallerna i storstäder i England under augusti 2011. Det som utlöste kravallerna var att polisen sköt en kriminell 29-årig man till döds. Polisens utsaga var att mannen hade avfyrat sitt vapen mot dem och att de därför hade skjutit honom i självförsvar. Det framkom senare att mannen inte ens hade avfyrat sitt vapen. Detta var starten på kravallerna som pågick under augusti månad 2011 i England. I artikeln undersöker Durodié bakomliggande orsaker till kravallerna. Durodié (2011) skriver att kravallerna kan ses som ännu ett exempel på existerande ”institutional racism” och ”canteen culture” (Durodié, 2011). ”Institutional racism” kan översättas till strukturell diskriminering/rasism och ”canteen culture” definieras som den kultur som finns inom poliskåren, exempelvis konservativa och diskriminerande attityder (Encyclopedia, 2013). Kravallerna kan ses som något som händer i fattiga områden speciellt när besparingar inom

den offentliga sektorn görs. Dock är Durodié tydlig med att det i de flesta i områdena har varit fattigare innan och tuffare besparingar har genomförts samt att alla som var med i kravallerna inte nödvändigtvis var de fattigaste. Ett annat försök att förklara kravallerna i England var ungdomars utanförskap (Durodié, 2011).

Hamqvist (2009) skriver visserligen sin avhandling om medias framställning av dopingskandaler inom sporten (Hamqvist, 2009). Denna avhandling är dock relevant då det är hennes metod, att använda sig av tidningsartiklar och göra en textanalys, som är lik min egen studie. I avhandlingen använder Hamqvist (s.9, 2009) tidningsartiklar som analyseras exempelvis utifrån artiklarnas struktur, vad de handlar om. Hamqvist (s. 13, 2009) gör sedan bland annat en diskursanalys (ibid). Studien som jag genomför är lik Hamqvists i avseendet att vi båda använder tidningsartiklar som empiri och gör en diskursanalys. Skillnaderna mellan min och Hamqvists studie är att Hamqvist (2009) gör tre stycken delstudier. Hon gör en kvantitativ innehållsanalys på nära 1000 tidningsartiklar. Sedan har hon utifrån specificerade kriterier valt ut 121 artiklar som hon dels analyserar utifrån texternas struktur samt dels en analys kring föreställningar som finns rörande doping (Hamqvist, 2009).

Hamqvist (s. 184, 2009) har identifierat tekniker som används i artiklarna för att till exempel positionera och skapa reaktioner. Hamqvist (s. 184, 2009) föreslår att begreppen ”stigmat”, ”besmittad” och ”separat” kan beskriva dem som medverkar och positioneras i texten. Hon tar exempel från sin studie kring doping. Stigmat är de personer som hamnar i centrum och förknippas med doping. Besmittad reserveras för dem som frekvent återkommer i texterna. Separat, som är det tredje begreppet, innefattar de som knappt nämns i artiklarna. Individer som kopplas samman med dessa begrepp blir ansiktet utåt i detta fall för doping (Hamqvist, s. 184-185, 2009). Andra begrepp som Hamqvist (2009) använder sig av är ”signalord” och ”normmissiler”. Signalord är de färgstarka ord som ger ökad kraft till artikeln och som kan ge upphov att händelsen benämns som sådan. Normmissiler definieras som uttalanden som väcker starka reaktioner hos andra (Hamqvist, s. 185, 2009).

Teori

Utifrån syftet att göra en maktanalys av hur tidningarna beskrev ungdomarna under kravallerna i Husby under maj månad 2013 valde jag att använda mig av två teorier som benämner hur makt skildras genom språket. Båda teorierna kan kopplas till poststrukturalismen, som framhåller hur språket skapar institutioner, identiteter och politik.

Den första teorin är postkolonial teori och den andra är diskursanalys (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 17-22, 1999).

Postkolonial teori

Postkolonial teori handlar om hur vi gör skillnad på ”vi” och ”dem”, genom exempelvis språket. Detta för att kunna förstå världen (Herz & Johansson, s. 64-65, 2012). Den handlar om samband mellan kultur och imperialism. Kolonialismens konsekvenser och effekter lever kvar än idag. Alla samhällen har en del i kolonialismen, även de som inte var med direkt vid koloniseringen är ändå delaktiga (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 16-17, 1999). För att västvärldens kultur ska kunna vara dominerande behövs en avvikande motpart det vill säga de koloniserade som då ställs mot den västerländska normen (Herz & Johansson, s. 64-65, 2012). En avgörande faktor för postkolonialismens existens är skapandet av skillnad mellan exempelvis kolonistator och koloniserade, det skapar *dikotomier* (Hammarén, s. 64, 2009). Precis som skillnader mellan grupper görs så görs skillnader inom grupper (Hammarén, s. 66, 2009).

Som nämnts tidigare lägger Postkolonialismen fokus vid språket och dess sätt att skapa identiteter och samhällen. Språket använder sig av *binära oppositioner* som till exempel man/kvinna, normal/onormal. Begreppet kvinna får en viss betydelse genom att det ställs mot begreppet man. Utan begreppet kvinna skulle begreppet man vara utan mening då det i sådant fall inte hade funnits något att jämföra begreppet man med. Binära oppositioner påvisar att det finns en maktskillnad, exempelvis att mannen är överordnad kvinnan. Både det som uttrycks explicit och implicit är av vikt. Binära oppositioner producerar och reproducerar hierarkier. Vi kan inte undkomma ”språkets binära strukturering” (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 17-18, 1999). I min studie kan polisen ses som de vuxna och den binära oppositionen kan då bli exempelvis vuxna/ungdomar.

Under kolonialismen tillskrevs kolonistatorer och koloniserade olika egenskaper. De koloniserade tillskrevs kvinnliga egenskaper som rådde då så som irrationalitet, känsla, kropp och kultur. Detta i motsats till kolonistatorerna som beskrevs med då rådande manliga egenskaper så som rationalitet, förnuft, intellekt och kultur (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 23, 1999). I min studie tillskrivs både de vuxna och ungdomarna olika egenskaper, mer om detta återkommer jag till i avsnittet om resultat och analys.

Herz och Johansson (s. 65, 2012) skriver att när kulturer kommer i konflikt och det görs en bedömning att det föreligger ett problem sker en *kulturalisering*, det finns alltså en

föreställning för vad exempelvis svensk kultur är och att det är något homogent som människorna i samhället ska anpassa sig till. Dock är kultur ”något som görs kontinuerligt i samspel med andra över tid” (Herz & Johansson, s. 65, 2012). Som ett exempel på kulturalisering tar Herz och Johansson (s. 65, 2012) upp att det i Sverige är vanligt att ta i hand när man ses och att det är en del av den svenska kulturen. När de som avviker från detta och exempelvis inte vill eller kan, på grund av kultur, ta i hand sker det en kulturalisering (ibid). Herz och Johansson (s. 64, 2012) refererar till Hammarén och skriver att ”många gånger tenderar förortens problematik att förläggas till en kulturell nivå, där de boende ses, om inte helt så delvis, som ansvarig för sin situation” (ibid). Herz och Johansson (s. 65, 2012) fortsätter och skriver att diskussioner, ofta vid problematik i förorter, förs kring hur ungdomarna på ett bättre sätt kan komma in i samhället. Dock blir det svårt att genomföra en sådan analys om inte det görs en analys kring klass och genus samtidigt och att frågan kring vad ungdomarna ska ”integreras från och vad de ska träda in i” besvaras (ibid).

Hall och Gilroy använder sig av begreppet diaspora som på grekiska betyder förskingring. I detta sammanhang används det som en metafor för ”den kulturella identiteten”. Diasporadiska identiteten blir en sammanslagning av ”var du kommer ifrån” och ”var du är nu” och denna identitet skapas hela tiden (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 44-45, 1999). Stuart Hall (s. 231-233, 1999) skriver att allt som sägs och skrivs är kontextbundet. En positionering sker genom det som sägs och skrivs. Kulturell identitet kan beskrivas på två olika sätt. Det ena är att den kulturella identiteten är något som delas med andra som har samma historia. Det andra sättet handlar om att den kulturella identiteten ständigt är i rörelse och förändras, den är inte statisk (ibid). För att vi ska kunna ha en kulturell identitet måste vi ha något att jämföra oss med. Den kulturella identiteten är något vi väljer, blir tilldelade eller påtvingas (Hammarén, s. 66, 2009).

Enligt Homi Bhabha är kulturer heterogena och hybrida förändringsprocesser, som pågår ständigt. Det är även viktigt att se likheter och skillnader mellan grupper. Homi Bhabha definierar hybriditet som ”en kulturell instabilitet och förändring som överskrider rasifierade diskurser” (Hammarén, s. 63, 2009).

Diskursanalys

Och nu över till den andra teorin, diskursanalysen, som handlar om det implicita i texten samt kategorier som uppstår (Boréus, s. 138, 2011a). Inom diskursanalysen finns det tre inriktningar, diskursteorin, kritisk diskursanalys och diskurspsykologi. Alla dessa inriktningar

har mer eller mindre kopplingar till poststrukturalismen (Winther & Philips, s. 12-13, 2010). Den inriktning inom diskursanalys som jag har valt är kritisk diskursanalys, den fokuserar på hur språket används för att beskriva sociala och kulturella fenomen. Språket skapar verkligheten och språket skapas av människorna i samhället. Det är inte endast verkligheten som skapas utan den speglas även (Winther & Philips, s. 67-70, 2000). Den kritiska diskursanalysen fokuserar på makten som illustreras genom språket (Bryman, s. 483-484, 2011). Den syftar till att upptäcka och minska asymmetriska maktstrukturer. Alltså står den på de svagares sida och den är därmed inte politiskt neutral då den är ute efter social förändring för att minska maktobalansen (Winther & Philips, s. 67-70, 2000). Vår verklighetsuppfattning, identiteter samt relationer mellan människor påverkas av diskurser. Fairclough som är en av företrädarna för den kritiska diskursanalysen påpekar att både det som sägs och inte sägs påverkar varandra (Boréus, s. 153, 2011b). Att undersöka den språkliga diskursen och förändringsprocesser är den kritiska diskursanalysens syfte. Det är inte bara språket i tal och skrift som ingår utan även bilder inkluderas (Winther & Phillips, s. 67, 2000). Min studie utgår från texten i tidningsartiklarna.

Med hjälp av språket skapas vår verklighet, exempelvis kan översvämningar uppfattas på olika sätt. Det kan ses som ett naturfenomen som orsakats av stor nederbörd, som en konsekvens av växthuseffekten, att det är Guds vilja eller på grund av att fördämningar inte har byggts (Winther & Philips, s. 15, 2000). För att knyta an till min egen studie finns olika röster kring varför kravallerna i Husby inträffade. Detta kommer jag återkomma till i min analys.

Enligt Fairclough räcker inte diskursanalysen ensam till vid textanalys till då ”den inte belyser förbindelserna mellan texterna och de samhälleliga och kulturella processerna och strukturerna” (Winther & Philips, s. 72, 2000).

Kritik som har framförts mot Faircloughs kritiska diskursanalys är att han inte har preciserat hur mycket av en text som kan analyseras utifrån diskursanalysen och i vilken grad en annan teori behövs. Han har inte heller specificerat vilka teorier som går att använda tillsammans med diskursanalysen förutom att han skriver att det ska vara en sociologisk teori eller en kulturteori (Winther & Philips, s. 93, 2000).

Utifrån vetenskapen om medias makt i samhället är det högst aktuellt att belysa hur media beskriver ungdomar och en förort i eventuell kris. Som nämnts ovan kan kopplingar mellan etnisk och ekonomisk segregation dras i de tre storstadsregionerna (Social rapport, s. 176,

2010). Detta får till följd att en uppdelning mellan ett "vi" och ett "dem" skapas. Postkolonial teori lägger sitt fokus bland annat vid språkets sätt att dela upp och göra skillnad på "vi" och "dem", det vill säga språket som ett maktredskap. Den kritiska diskursanalysen lägger sitt fokus på hur språket används för att beskriva fenomen i samhället samt diskurser som råder. Enligt Fairclough kan inte den kritiska diskursanalysen stå ensam vid textanalys, den postkoloniala teorin blir en bra komponent då den kan hjälpa till att ge en djupare analys genom att den bland annat synliggör maktrelationer och sociala hierarkier mellan olika grupper i samhället.

Metod

Kvalitativ textanalys

Den kvalitativa metoden lägger vanligtvis fokus vid ord istället för siffror. En av flera olika metoder inom kvalitativ forskning är exempelvis textanalys (Bryman, 339-344, 2011). Argument för att studera texter är bland annat texters påverkan på samhället. Genom texter föreställer sig människor hur samhället är och hur de anser att det borde vara. Människors relationer till varandra, grupper relationer till varandra och existerande relationer inom grupper påverkas av texter. Texter hjälper även till att bevara identiteter. Det finns karaktäristiska drag för olika typer av texter såsom utformningen och språket beroende på vad texten har för syfte (Boréus, s. 131-133, 2011a). Jag har valt tidningsartiklar ur fyra tidningar, två dagstidningar och två kvällstidningar. Detta för att dags- och kvällstidningar tillsammans kan tänkas presentera en mer varierad bild då de är olika typer av tidningar. Genom diskursanalys och postkolonial teori har empirin, det vill säga tidningsartiklarna, bearbetats. Även tidigare forskning har bidragit till förståelsen av empirin.

Det finns två dimensioner som ligger i fokus när en diskurs analyseras, den ena är *diskursordningen*, de olika typer av diskurser som finns inom området (Winther & Phillips, s. 73, 2000). I empirin i denna studie skrivs det om diskurser kring utanförskap, förorten och de boende beskrivs som att de står utanför samhället till viss del. I Social rapport 2010 (s. 204-206, 2010) skrivs det att boendemiljön kan utgöra en riskfaktor gällande utanförskap. Det kan gälla relationer mellan boende och även faktorer utanför området så som vad det finns för skolor och vårdcentraler eller att boende kan riskera att bli stigmatiserade på grund av sin boendeadress. Det kan finnas olika förväntningar på de boende i ett område beroende just på vad för typ av område det är (ibid). Den andra dimensionen är *den kommunikativa händelsen*,

exempelvis en tidningsartikel (Winther & Philips, s. 73, 2000). Inom den kommunikativa händelsen finns det tre olika delar. Det är texten, produktionen och konsumtionen av den samt att den är den del av den ”sociala praktiken” (Winther & Phillips, s. 74, 2000). Vid en analys av en kommunikativ händelse görs en analys av vilka diskurser och genrer som uppkommer i produktionen och konsumtionen av texten, hur den är språkligt uppbyggd samt betraktas om diskursen återger eller gör om den befintliga diskursordningen samt konsekvenser som kan uppstå för ”den sociala praktiken”. En av Postkolonialismens egenskaper är att göra skillnad på människor och urskilja binära oppositioner detta kan vara en användbar teori för att tillsammans med diskursanalysen ge en djupare analys av empirin.

Två redskap som finns vid textanalys är transitivitet och modalitet. Transitivitet handlar om ”hur händelser och processer förbinds (eller inte förbinds) med subjekt och objekt (Winther & Philips, s. 87, 2000). Winther och Philips (ibid) tar exemplet ”50 sjuksköteskor avskedades igår”. Utifrån denna mening finns det ingen som skulden för avskedandet kan läggas på, då det inte finns någon agent (ibid). Modalitet handlar om i vilken grad ett påstående uttalas, exempelvis är ”Det är kallt” ett starkare påstående än ”Jag tycker det är kallt” eller ”kanske det är lite kallt”. Beroende på hur något uttrycks och i vilken grad ger det diskurser olika betydelser (Winther & Philips, s. 87-88, 2000). I tidningsartiklarna, det vill säga empirin, finns det exempel på både transitivitet och modalitet. Detta kommer jag åter till i analysen.

Insamling av material

Insamlingen av empirin har skett på följande sätt. Bill Durodiés artikel (2011) hittade jag genom att göra en sökning på Lubsearch, jag kryssade i alternativet ”peer reviewed” och valde sökordet ”riot”. Under seminariet kring diskursanalys fick jag tips om Nils Hammarén och genom hans avhandling *Förorten i huvudet: unga män om kön och sexualitet i det nya Sverige* lyckades jag hitta ytterligare böcker om postkolonial teori som *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället*. Jag har lagt märke till att Hammarén (2009) använder sig av bland annat postkolonial teori i sin avhandling. Jag kommer i min uppsats att använda postkolonial teori, dock är varken mitt syfte eller min metod liknande Hammaréns då Hammaréns syfte är ”att studera hur unga män i en mångkulturell kontext konstruerar kön och sexualitet”. Hammarén använde sig även bland annat av intervjuer (Hammarén, 2009).

Även sökningar efter tidigare forskning har gjorts i databasen Libris, sökord som ”ungdomar” och ”socialt arbete” har använts. Vid sökningarna fann jag bland annat en avhandling, skriven av Lars B Ohlsson. När jag sökte efter tidigare forskning och information kring mitt ämne stötte jag även på gamla examensarbeten. I ett av dem fick jag tips på boken *Ungdom som samhällsproblem*. Utifrån min metod, textanalys, letade jag även upp en avhandling som handlar om det. Författaren Hamqvist gör en innehållsanalys av tidningsartiklar som är kopplade till doping.

Empirin, det vill säga tidningsartiklarna, fick jag fram genom att använda mig av sökdatabasen Retriever Research. När jag hade gjort två sökningar på följande ord ”Husby upplopp” och ”Husbykravallerna” insåg jag att jag hade fått tillräckligt material för att min uppsats skulle kunna vara genomförbar. Jag valde även att begränsa mig till att använda mig av artiklar från fyra tidningar, två dagstidningar och två kvällstidningar. Dessa är Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Expressen och Aftonbladet. Dessa avgränsningar gjordes även för att göra mitt insamlande systematiskt. Om inte denna avgränsning gjorts hade inte studien varit genomförbar då det finns en uppsjö av artiklar i olika tidningar. Jag har även valt att bara använda artiklar som var skrivna under maj 2013. Begränsningen till artiklarna som är skrivna under maj månad 2013 gjordes på grund av att det är under den perioden som kravallerna inträffade samt att syftet med studien är att undersöka hur tidningarna skildrade ungdomarna och andra aktörer under händelsernas förlopp. Jag valde bort debattartiklar och insändare, jag har alltså bara använt mig av nyhetsartiklar. Detta var också för att jag vill ta reda på bilden som förmedlades av tidningarna genom nyhetsartiklar. Sammanlagt fick jag ihop 43 stycken artiklar, tre av dessa var likadana vilket resulterade i att jag har ett bortfall på tre artiklar och har i min uppsats analyserat 40 artiklar. Jag har valt att använda mig av ett målstyrt urval som innebär att författaren väljer material efter forskningsfråga (Bryman, s. 350, 2011). Jag är medveten om att det blir en viss subjektivitet i min uppsats på grund av val av tidningar, sökord och tidsspann dock är detta för att göra min undersökning genomförbar och systematisk.

Bearbetning och Analys

Efter insamlandet av min empiri läste jag igenom materialet och började koda det. Vid kodningen ska materialet först läsas igenom förutsättningslöst därefter läses materialet igenom en gång till och denna gång görs markeringar i texten exempelvis återkommande ord eller ord som sticker ut. Sedan granskas koderna som tagits fram, varje kod kan tolkas på olika sätt (Bryman, s. 525, 2011). Kodning hjälper författaren att hitta en struktur i sitt

material och arbete. Kodning är en del av analysen (Jönson, s. 53, 2010). Problem som kan uppstå vid kodning är att sammanhanget förloras på grund av att olika delar av texten plockas ut för att analyseras (Bryman, s. 526, 2011). Vid bearbetningen av materialet har jag använt mig av postkolonial teori och diskursanalys för att strukturera samt identifiera teman. Jag har kodat mitt material utifrån begrepp som finns i respektive teori, exempelvis utifrån binära oppositioner. Till en början lästes materialet igenom och kodades sedan efter nyckelord och begrepp från teorierna. En sammanställning av det som framkommit från nyckelorden och begreppen gjordes för att få fram koder och mönster som framträtt i artiklarna, detta för att kunna dra slutsatser men hjälp av teorierna och tidigare forskning.

Vid kodning går det att ställa analysfrågor till texten. Analysfrågor som kan ställas till texter vid en diskursanalys är vad som påstås explicit, vad som påstås implicit, vilka kategorier talas det om och hur, vad beskrivs som normalt och avvikande samt vem används för att argumentera för en sak (Boréus, s146-147, 2011a). Jag har även kodat mitt material genom att använda mig av ovanstående analysfrågor. Därefter har jag gått igenom mitt material och använt mina två forskningsfrågor för att plocka ut det relevanta för min studie. Dessa teman har sedan analyserats med hjälp av postkolonial teori och diskursanalys.

Reliabilitet, Validitet och Trovärdighet

Reliabilitet handlar om pålitlighet. Det finns två typer, extern reliabilitet och intern reliabilitet. Extern reliabilitet innebär i vilken grad det är möjligt att göra om samma undersökning. Intern reliabilitet handlar om att ifall det är fler som gör en undersökning bör de komma överens om hur resultaten ska tolkas (Bryman, s. 352, 2011). Utifrån teorierna som presenterades i teoriavsnittet har jag använt begrepp ur dem och med hjälp av dessa kunnat koda empirin. Teorierna täcker inte in alla perspektiv utan är avgränsade till sitt område. Genom att ta på sig dessa teoretiska glasögon blir vissa specifika teman i artiklarna tydligare än andra. Om jag hade gjort intervjuer eller observationer hade min studie förmodligen blivit svårare att göra om, då det under intervjuer kan uppkomma fler frågor än de som skrivits i intervjuguiden. Observationer kan också vara problematiskt då miljöer förändras. Det kan inte sägas med all säkerhet att min studie skulle kunna göras om på samma sätt, dock är sannolikheten ganska stor då min empiri, det vill säga tidningsartiklarna, är ett tryckt material. Jag har också refererat till mina artiklar samt var jag har hittat dem så att de är tillgängliga för dem som vill läsa dem. Jag har även redogjort för vilka teorier och metoder som jag har använt mig av samt hur min kodning av materialet har gått till.

Validitet handlar om huruvida syftet med undersökningen uppnåtts. Här finns det också två typer, intern validitet och extern validitet. Intern validitet handlar om ifall slutsatserna som författaren kommit fram till är trovärdiga och extern validitet handlar om resultaten kan generaliseras (Bryman, s. 352, 2011). En svårighet är att det förmodligen inte går att generalisera mina resultat på andra områden då jag gör en begränsad undersökning under en begränsad period. Detta är en brist i kvalitativ forskning. Genom en generaliserbarhet kan författaren uttala sig om en större population. Generaliserbarhet kan då kopplas till trovärdighet (Svensson & Ahrne, s. 28, 2011). Dock skulle kravaller under tid kunna undersökas för eventuellt kunna påvisa likande orsaker bakom och teman under kravaller. Ett av flera sätt att göra en uppsats trovärdig är genom transparens, det vill säga att utförligt beskriva processens gång. Tvivel som författaren har haft bör presenteras (Svensson & Ahrne, s. 27, 2011).

Fyra kriterier vid bedömning av en texts kvalitet

Det finns fyra kriterier för att bedöma en text kvalitet. Texten bedöms genom *autenticitet*, *trovärdighet*, *representativitet* och *meningsfullhet*. Autenticitet gäller materialets ursprung, exempelvis vad gäller tidningsartiklar vem som står bakom artikeln. Trovärdighet handlar om det finns några fel eller ”förvrängningar”, vid analys av tidningsartiklar kan det innefatta om skribenten har tillräckligt med kunskap inom området. Representativitet rör sig om materialet är karakteristiskt för sitt område. Meningsfullhet syftar på om materialet är explicit (Bryman, s. 489 & 499, 2011). I min studie ingår det 40 artiklar, några artiklar har samma skribent, dock gäller det långt ifrån alla. Det är då svårt att veta vad journalisterna har för kompetens, bakgrund och erfarenhet. En fördel med att det är många olika skribenter är att en bredare bild av Husby och ungdomarna kan skildras. Som jag har nämnt tidigare behöver tidningar nyheter som är av värde och för att öka värdet är det möjligt att tidningarna använder sig av rubriker som är dramatiska, det skulle kunna leda till snedvridningar av problemet. Uttalanden och citat som jag använder mig av i min analys kan mycket väl vara ryckta ur sitt sammanhang.

Det finns som med allt även kritik mot kvalitativ metod. Kritik som riktas mot kvalitativ metod är att den är för subjektiv och inte alltid tillräckligt systematisk. Det är svårt att göra om samma undersökning, svårt att göra generaliseringar för större populationer samt att det ibland finns brister i transparensen (Bryman, s. 368-370, 2011). Jag har försökt göra min studie så systematisk som möjligt genom att använda mig av Retriever Research när jag samlade in min empiri samt att endast ta med nyhetsartiklar. Som uppsatsskribent har jag valt sökord i sökandet efter empiri, som tidigare nämnt valde jag ”Husby upplopp” och

”Husbykravallerna”. Valet av dessa ord motiveras genom att de är högst relevanta för min studie, om andra sökord hade valts vid sökandet efter empiri skulle det kunna ha genererat andra liknande artiklar. Sökorden jag valde har genererat relevant empiri för min studie. En annan begränsning är att jag endast kan utgå från texter, om textanalys hade kombinerats med intervjuer, hade det kunnat ge djupare förståelse för hur ungdomar framställdes i media under kravallerna i Husby.

Etiska överväganden

Inom kvalitativ metod kommer författaren i kontakt med människor antingen direkt eller indirekt genom exempelvis texter (Svensson & Ahrne, s.30, 2011). För att skydda individen ska författaren uppfylla de fyra etiska grundprinciperna som benämns som följande informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet samt nyttjandekravet. Det första kravet, informationskravet, handlar om att författaren ska informera dem som deltar i studien om studiens innehåll, vad deras roll i studien är samt att deras medverkan är frivillig och kan avbrytas när helst de vill. Det finns tre olika sorters undersökningar, den första där deltagarna är aktiva, den andra när deltagarna är passiva och den tredje som är en kombination av de båda. Om deltagarna är aktiva innebär det att de exempelvis intervjuas eller fyller i en enkät. Om deltagarna är passiva har författaren inhämtat samtycke för att använda sig av uppgifter från myndighetsregister (Vetenskapsrådet, s. 6-8, 2002). Jag använder mig av tidningsartiklar som alla har tillgång till, jag har inga deltagare som behöver ge sitt samtycke.

Den andra etiska grundprincipen, samtyckeskravet innefattar att författaren behöver ha inhämtat samtycke från deltagaren eller vårdnadshavaren för att kunna genomföra studien (Vetenskapsrådet, s. 9, 2002). Det är inte möjligt för mig utifrån upplägget av min uppsats att kunna be om samtycke, då artiklarna jag använder mig av är något som vem som helst har tillgång till. Konfidentialitetskravet handlar om att känsliga uppgifter ska förvaras på ett säkert ställe samt att de som deltar i studien ska aidentifieras (Vetenskapsrådet, s. 12, 2002). Det skulle kunna tänkas att min empiri inte innehåller någon känslig information då den är redogjord för i massmedia. Dock kan jag inte säkerställa att min empiri inte innehåller känsliga uppgifter då jag inte vet om någon av journalisterna, som har skrivit artiklarna, har namngett eller skrivit känsliga uppgifter som exempelvis boende inte velat ska skrivas i artiklarna. I min uppsats har jag valt att inte namnge Husbybor som har uttalat sig dels för att aidentifiera dessa personer samt dels för att det inte är av någon relevans för min uppsats att

skriva ut namn på Husbybor som medverkat i artiklarna. Jag har skrivit ut namn på exempelvis Justitieministern Beatrice Ask samt några professorer på grund av att det har varit av relevans för min analys samt för att de är offentliga personer.

Den fjärde etiska grundprincipen är nyttjandekravet som innebär att uppgifterna som författaren har samlat in endast får användas i forskningssyfte (Vetenskapsrådet, s. 14, 2002). Dessa artiklar som används i min studie är offentligt tryckta i massmedia och kan användas i fler studier.

Resultat och analys

Att göra skillnad

Utifrån artiklarna sker det ett antal grupperingar och uppdelningar. Detta är en av grunderna i postkolonial teori, som studerar hur skillnader och dikotomier är uppbyggda (Hammarén, s. 64, 2009). Enligt justitieminister Beatrice Ask finns det olika typer av personer som ligger bakom upploppen, de som har en avsaknad av framtidstro och de som vill starta bråk (artikel 24). Hon får uppbackning av Polisförbundets nationella huvudskyddsombud Erling Staxäng som uttalar sig och säger att ”Det finns anledning att tro att det finns kriminella grupper som vill utmana samhället”(artikel 33).

Skillnader inom gruppen ungdomar som är aktiva i kravallerna görs. En del ungdomar beskrivs som att de vill utmana samhället och att de har en avsaknad av framtidstro. Det skulle kunna tänkas att dessa ungdomar vill ta ut en hämnd på ett samhälle som har svikit dem. Genom att skapa dessa skillnader kan en del av de aktiva ungdomarna i kravallerna anses ha mer aggressioner gentemot samhället än andra. Andra ungdomar som är aktiva i kravallerna beskrivs som att de ”lockas och dras med” (artikel 12). Anses dessa ungdomar som mindre ansvariga för sina handlingar? I samma artikel fortsätter polisen med att säga ”Det är en liten kärna av unga som är problemet, de är destruktiva och eldar bilar” (artikel 12). En fotbollsspelare säger ”... man ska komma ihåg att det är en minoritet som håller på med negativa saker, men det blåses upp i media som att det är en majoritet” (artikel 16). Han fortsätter sedan genom att tala om att det är av vikt att unga ser att positiva saker sker i deras område (artikel 16). En före detta närpolis i Husby instämmer och säger att det är en liten del som driver på och ”de förstår inte sin egen hänsynslöshet” och de ”saknar empati” (artikel 9). Genom dessa uttalanden skapas olika typer av ungdomarna som är aktiva i kravallerna.

Uppdelning görs mellan de ”farliga” ungdomarna och de ”ofarliga” ungdomarna. De farliga ungdomarna tillskrivs egenskaper som destruktiva, hänsynslösa, avsaknad av empati och avsaknad av framtidstro medan de ofarliga är de som dras med och söker uppmärksamhet. Dikotomier skapas och de olika grupperna som ungdomarna delas in i, av andra aktörer, tillskrivs ovan nämnda egenskaper. Detta i sin tur kan leda till att binära oppositioner skapas och att ungdomarna begränsas till de egenskaper som de har tilldelats. Bilder av ungdomarna som exempelvis destruktiva och hänsynslösa kan målas upp och vidhållas.

Journalisten Lars Lindström skriver att han har varit runt i Husby och pratat med boende. Han kommer fram till att det finns två kategorier av människor i Husby, ”de tuffa unga” och ”de sorgsna vuxna” (artikel 22). I en annan artikel sker det en uppdelning mellan ”stenkastare” och ”vanliga Husbybor” (artikel 14). Det som uttrycks explicit och implicit är viktigt vid binära oppositioner (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 17-18, 1999). I detta fall kan det tolkas implicit att de som benämns som ”stenkastare” degraderas till en lägre ställning. Det går då att koppla till binära oppositioner, som normala och onormala, de ”vanliga Husbyborna” är de normala och ”stenkastarna” blir det onormala som avviker. Vid benämning av ”stenkastare” och ”vanliga Husbybor” kan även en hierarki synliggöras då det kan tänkas ligga hierarkiska värderingar vid benämning av ”stenkastare” och ”vanliga Husbybor”. Beskrivningar av ”stenkastarna” görs på följande vis ”det finns ett tungt inslag av kriminella”, de är ”arga unga män som tycker att de kan använda våld för att förändra och väcka uppmärksamhet” (artikel 14). Precis som Eriksson, Eriksson Baaz och Thörn (s. 23, 1999) skriver att de koloniserade tillskrivs kvinnliga egenskaper som irrationalitet, känsla, kropp och kultur (ibid) kan även uttalandet ”arga unga män som tycker att de kan använda våld för att förändra och väcka uppmärksamhet” (artikel 14) kopplas till dessa kvinnliga egenskaper som irrationalitet och känsla. Implicit kan de ”vanliga Husbyborna” tänkas i motsats till ”stenkastarna” tillskrivas manliga egenskaper som rationalitet och förnuft (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 23, 1999) då dessa ställs mot varandra i artikeln samt att binära oppositioner synliggör maktskillnader mellan grupper (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 17-18, 1999). Även en stark modalitet (Winther & Philips, s. 87-88, 2000) kan synliggöras utifrån uttalandet om de unga männen som använder våld för att åstadkomma förändring då finansborgarrådet Sven Nordin talar för hur ungdomarna tänker då han säger ”arga unga män som tycker att de kan använda våld för att förändra och väcka uppmärksamhet” (artikel 14). Här låter det som att han har haft en dialog med ungdomarna och att de har berättat detta för honom.

I en av artiklarna står det att 81 % av dem som deltagit i upploppen antingen är dömda för brott tidigare eller är kända av polisen. Lite längre ner i artikeln står det att det gäller 13 av de 16 ungdomar som hittills har häktats (artikel 38). Precis som Ohlsson och Swärd skriver (s. 199, 1994) väljer media ut nyheter och skildrar dem på ett dramatiskt vis, detta för att väcka känslor hos allmänheten (ibid). Media får det att låta som majoriteten av ungdomarna i Husby är kriminella, vilket kan ge allmänheten en bild av att merparten av ungdomarna i Husby är problematiska. Detta i sin tur, utifrån den kritiska diskuranalysen, skulle kunna leda till en stigmatisering av ungdomarna då samhällets syn på verkligheten skapas genom användandet av språket (Boréus, s. 142, 2011a). Även det som inte sägs har en påverkan på samhället (Boréus, s. 153, 2011b). Det kan även här talas om att ungdomarna påtvingas en kulturell identitet (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, s. 44-45, 1999) på grund av medias sätt att beskriva majoriteten, det vill säga 81 %, som kriminella.

I artikel 27 beskriver professor i kulturgeografi vid Malmö högskola, Per-Olof Hallin, ungdomarna som ”en grupp frustrerade tonårskillar och unga män. De finns och går inte att förklara bort”. Utifrån Hallins uttalande kan det tolkas som att det är en avdramatisering av händelserna samt att det är något som bara är så, likt en övergående tonårsfas. Utifrån citatet läggs inte skulden denna gång på ungdomarna. Dock har det vid ett flertal gånger funnits en benägenhet att lägga skulden, för den problematik som finns i förorten, på dem som bor där (Herz & Johansson, s. 64, 2012).

Så som det beskrivs i tidningen, uttalar sig kriminologen Jerzy Sarnecki lite annorlunda angående ungdomarna:

”De som kastar sten och bränner bilar, de som är aktiva i upploppen är unga personer som garanterat haft olika typer av våldsamhet och kriminalitet för sig. Sedan betyder det inte att det inte finns legitima skäl till missnöje i områdena. Men om missnöjet yttras i att man bränner bilar, då handlar det inte om Guds bästa barn som ligger bakom” (artikel 38).

Sarnecki lägger en värdering och kategoriserar explicit de inblandade ungdomarna som inte bland Guds bästa barn och han säger då implicit att det finns andra ungdomar som uppför sig på ett adekvat sätt och inte blandar sig i kravallerna. Sarnecki kan genom detta uttalande hävda auktoritet då han pekar ut vissa grupper av ungdomar och hänvisar till att de inte är Guds bästa barn, detta kan ses som en modalitet. Modalitet är ett verktyg inom

kritisk diskursanalys som handlar om hur en talare uttrycker sig. Beroende på hur talaren uttrycker sig får det olika utfall. Massmedia ger sken av att leverera fakta genom att exempelvis skriva ”Den är farlig” istället för ”Vi anser att den är farlig”. Genom att uttrycka sig på detta sätt hävdar media en auktoritet (Winther & Phillips, s. 87-88, 2000). Sarnecki skriver inte ”jag tycker” utan konstaterar och drar egna slutsatser men maskerar dem som ”fakta”.

Sarnecki fortsätter artikeln med att dödsskjutningen inte är den bakomliggande orsaken till kravallerna. Han menar att det istället föreligger ett missnöje av till exempel arbetslöshet, utbildningsproblem och en besvikelse på polisen. Han skriver att ”sedan är det förstås så att ungdomar som ägnar sig åt kriminalitet är argare på polisen än övriga befolkningen, eftersom de konfronteras av polisen” (artikel 38). Denna artikel med Sarneckis uttalanden om ungdomar som inte är Guds bästa barn samt att de kriminella ungdomarna är mer arga på polisen än övriga befolkningen är något som enligt Hamqvist (s. 185, 2009) skulle kunna benämnas som normmissiler, det vill säga uttalanden som framkallar kraftiga reaktioner från andra (ibid). Att ungdomarna inte ses som Guds bästa barn, kan också ses som ett signalord det vill säga kraftfulla ord som ger ökad tyngd åt artikeln (Hamqvist, s. 185, 2009).

Jag nämnde i teoriavsnittet ett exempel på att det kan tänkas finnas olika orsaker bakom varför översvämningar inträffar (Winther & Philips, s. 15, 2000). Husby målas upp som en förort med arbetslöshet, dåliga skolresultat, sysslöshet, avsaknad av framtidstro, social oro, och många invandrare (artikel 9, 10, 19, 22, 24). Förklaringarna till orsaker som ligger bakom kravallerna är många och olika. Allt från ett politiskt systemskifte (artikel 27), dödsskjutningen (artikel 17, 20, 21, 32, 36), hämnd på polisen för upprepade trakasserier (artikel 5, 21, 32) till utanförskap i förorten (artikel 5, 20, 27, 32). Det finns skilda meningar i talet om orsakerna bakom kravallerna, flera orsaker har samband med diskurser kring utanförskap. Vad utanförskapet i sin tur beror på, där går meningarna isär. Beroende på vilka bakomliggande orsaker som får mest genomslag får det en betydelse för samhällsmedborgarnas syn på verkligheten. Det kan få konsekvenser för hur medborgarna hanterar utanförskapet. Översvämningen i exemplet ovan kan ses som ett naturfenomen, Guds vilja eller ett misslyckande med att bygga fördämningar (Winther & Philips, s. 15, 2000). Att se det som ett naturfenomen kan innebära att det ses som något som är naturligt som ska fortsätta vara så. Guds vilja handlar om något som är förutbestämt. Misslyckandet med att bygga fördämningar kan läggas på en strukturell nivå, där det är övriga samhället som har misslyckats. Detta exempel kan överföras på min studie då de olika förklaringarna på

bakomliggande orsaker kan kopplas till hos vem ansvaret för utanförskapet ligger. Om den bakomliggande orsaken är upprepade trakasserier från polisen kan ansvaret läggas på polisen och inte de boende. De boende kan då ses som offer. Är bakomliggande orsaker exempelvis arbetslöshet och dåliga skolresultat kan skulden både läggas på samhället och på Husbyborna. Ligger skulden på samhället kan Husbyborna ses som offer för brister i en arbetsmarknadspolitik på strukturell nivå. Om skulden läggs på Husbyborna kan det talas om en kulturalisering då boende kolliderat med den svenska kulturen, som uppfattas som något homogent (Herz & Johansson, s. 65, 2012). Utifrån detta kan tolkningen göras att boende inte lyckats ta sig in i det svenska samhället och därför är utan jobb, det vill säga ansvaret ligger hos Husbyborna att anpassa sig. Detta styrks genom Herz och Johanssons (s. 65, 2012) referens till Hammarén då han skriver att det många gånger är de boende som får ta skulden för den problematik som finns i förorten. Herz och Johansson (s. 65, 2012) fortsätter med att skriva att de lösningar som föreslås är att unga ska integreras bättre i samhället men, att det är svårt att uppnå då det inte finns någon definition av vad de unga ska ”integreras från och träda in i” (ibid).

Polisen i relation till ungdomarna

I ett antal artiklar har det skrivits om hur polisen gått över gränsen i samband med kravallerna. Boende vittnar om att de har blivit utsatta för polisbrutalitet genom att polisen släppt sina hundar på dem, slagit dem med batong eller utropat rasistiska glåpord (artikel, 19, 32, 20). En ungdom berättar att han oprovocerat attackerades av polisen, andra ungdomar berättar om hur civilklädd polis har trakasserat dem under årtal. En ungdom anger att orsaken till trakasserier är ”Vi är svartskallar” (artikel 32). Ungdomar uttrycker ett hat mot polisen, så här sa en 19-åring: ”Jag hatar polisen. De kommer bara hit i kravallutrustning” (artikel 31). En kulturell identitet är något som individen kan ge sig själv (Hammarén, s. 66, 2009). Ungdomarna gör skillnad på sig själva och polisen, det vill säga de sätter polisen i motsats till sig själva. I förlängningen blir de binära oppositioner. Bilden av polisen som missbrukar sin makt mot ungdomarna som hamnar i underläge skildras. Utifrån referens till ovan nämnda artiklar om hur ungdomar beskriver polisen och deras handlingar kan polisen implicit tillskrivas egenskaper som kallsinniga och brutala.

Polisen kan ses som de vuxna. Binära oppositioner mellan ungdomar och vuxna skapas, utan binära oppositioner går det inte att skapa mening, de styr även hur världen uppfattas. De är inte ristade i sten utan förändras med tiden (Hall, s. 236, 1999). På grund av detta är det alltid någon part som hamnar i underläge. Ett sätt som vi förstår världen är genom att dela upp den i

kategorier eller binära oppositioner. Om inte skillnader och kategorier finns kan detta medföra svårigheter att definiera och förstå världen. Hammarén (s. 319, 2009) skriver om detta. Om exempelvis invandraren försöker efterlikna ”svensken” kan detta ses som ett hot då vårt sätt att göra skillnad hotas (ibid). Beroende på tidningarnas sätt att beskriva händelseförloppet kan frågan ställas om det är ungdomarna eller poliserna som är i underläge.

Ett annat exempel som media använder gällande ungdomars hat mot polisen kommer från ett uttalande av en ungdom ”De stoppade mig för två timmar sen och frågade om jag hade knark. Du får mig att vilja starta upplopp sa jag” (artikel 36).

I artikel 9 uttalar sig en före detta närpolis i Husby och säger att det ”finns många fördomar om poliser. Någon påstår något, en polis agerar olämpligt – och då dras alla över en kam”. Den före detta närpolisen uppgav även i artikeln att saker och ting förstoras och blir som viskleken (artikel 9), det vill säga att en person berättar en sak för en annan och sedan återberättas det till fler. Som vid viskleken är det inte alltid samma meddelande som återberättas utan det kan ha omvandlats. Det kan till slut bli en sanning. Poliserna tillskrivs egenskaper vilka skulle kunna leda till att medborgarna får en alltför stereotyp bild av polisen. Stereotyper kommer genom talet om kategorier och binära oppositioner. Genom att tillskriva en person eller grupp ett fåtal egenskaper sker en stereotypifiering. Detta kan leda till att personen eller gruppen endast ses utifrån dessa egenskaper, som inte alls behöver stämma. Det finns alltså en bild av hur personen eller gruppen ska uppträda, vilket i sin tur begränsar personen eller gruppen. (Mattsson, s. 41-42, 2010).

Polisen skildras inte bara som hänsynslösa utan de skildras även som maktlösa, försvarslösa, och hjälplösa när ungdomar attackerar dem med stenar (artikel 20, 21, 24). En amatörfilm där en polis blir misshandlad av ett ungdomsgäng spreds på sociala medier (artikel 10). Precis som under modskravallerna 1965 förmedlar media en varierad bild av polisen och ungdomarna (Nilsson, s. 240, 2006).

Diskurser speglar samhället (Winther & Philips, s. 67-68, 2000). Polisen kan målas upp som lagens långa arm som ska se till att ordning upprätthålls i samhället, detta bekräftas då poliser uppger att de är där för att skydda allmänheten och inte för att själva bli målsäganden (artikel 33). Diskursen att skydda hamnar i konflikt när polisen själva blir målsägande under kravaller. Målsäganderollen kan tolkas som att bli offer för brott.

Media målar upp bilder kring möten mellan polis och ungdomar som en pågående konflikt. Möten mellan polis och ungdomar skildras i en av artiklarna på följande sätt: ”Vid mörkrets inbrott började en katt- och råttalek mellan kravallutrustad polis och maskerade ungdomar” (artikel 31). Andra aktörer så som räddningstjänsten hamnar inte i konflikt med ungdomarna på samma sätt, då det utifrån artiklarna kan utläsas att det är polisen som ungdomarna vill ha sin hämnd på. Ungdomarna pekar ut poliser, ibland civilklädda poliser som förövare när det kommer till trakasserier.

”Kravallpojken”

Under Hötorgskravallerna 1965 var det viktigt att gemensamma drag hos de inblandade ungdomarna synliggjordes. Dessa gemensamma drag var bland annat att ungdomarna kom från mer socialt utsatta områden och att många tidigare hade varit aktuella hos Barnvårdsnämnden (Nilsson, s. 239, 2006). Det liknar det som tidningarna skrev om i Husby under maj månad 2013. I bland annat artikel 6 beskrivs det att flera av ungdomarna som var inblandade i kravallerna ”har i omgångar varit omhändertagna av sociala myndigheter och i perioder levt på olika behandlings- och ungdomshem” (artikel 6).

Utifrån funna gemensamma drag formades en beskrivning och normativ bild av ”kravallpojken”. Denna bild avslöjade vem han var och hur han skulle hanteras. ”Kravallpojken” var ett resultat av ett samhälle där ungdomar hade svårt att passa in. Han var ”otrygg i en uppväxt där gamla normer höll på att lösas upp, osäker på den egna framtiden, impulsiv och spänningssökande och hemfallen åt våldsamt och destruktivt beteende” (Nilsson, s. 237, 2006). Exempel på denna bild av ungdomen ges i artikel 19 där det skrivs att ”Ett gäng unga killar på torget tittar på en mobilfilm när en polis misshandlas av några ungdomar. De verkar tycka det är häftigt”. I artiklarna skrivs det även om ungdomar som kan liknas vid de egenskaper som ”kravallpojken” innehar som exempelvis en avsaknad av framtidstro, spänningssökande och destruktiv. Precis som en stereotyp bild av polisen kan det synliggöras en stereotyp bild av de ungdomar som deltog i kravallerna. Då det redan finns en mall för vem ”kravallpojken” är. Det kan leda till begränsningar i framtiden för ungdomarna då förväntningarna på hur de ska uppträda redan finns (Mattson, s. 41-42, 2010). I artikel 37 skrivs det om en av de häktade ungdomarna som är misstänkt för upploppen, han säger i artikeln ”Jag skulle vilja bli brandman, men det är säkert kört nu” (artikel 37). Media visar här en ungdom som inte är den typiska ”kravallpojken”, dock visar även citatet en ungdom som eventuellt har tappat sin framtidstro med ambitioner att bli brandman. Myter kan fungera

som utestängningsmekanismer (Ohlsson, s. 120, 2007). Helgesson (s. 265-266, 2001) återberättar en historia om en skådespelare som har utländskt påbrå och har gått hos en talpedagog för att få bort sin brytning. Han berättade att han inte kunde spela en svensk karaktär då han hade för mycket brytning, han kunde inte heller spela en invandra karaktär för att han hade för lite brytning. Han uppgav att det är som om det finns en mall för hur en svensk respektive invandrare ska vara (ibid).

I flertalet artiklar när tidningarna beskriver den häktade ungdomens bakgrund, beskrivs det oftast endast om ungdomen tidigare är dömd för brott eller om ungdomen är ostraffad. I en del fall beskrivs det även att ungdomen har haft en problematisk barndom. Tidningarnas sätt att beskriva ungdomarnas bakgrund, det vill säga när de skriver om de tidigare är dömda för brott, ostraffade eller om de har haft en problematisk uppväxt kan vara ett sätt för tidningarna att tilldela ungdomarna en kulturell identitet. För att kunna få, bli tilldelad eller påtvingad en kulturell identitet krävs det att det finns något att jämföra med (Hammaren, s. 66, 2009). Tidningarnas sätt att beskriva ungdomarnas bakgrund som problematisk eller inte kan ge ungdomar som återfallit i brott en värre stämpel än de som är förstagångsförbrytare. Det kan även vara ett sätt att återigen skilja på de ”normala” ungdomarna och de ”onormala” avvikande ungdomarna och visa på att det är en viss typ av ungdom som deltar i kravaller. Detta bekräftas i artiklar där det skrivs att det är en liten del av ungdomarna som bor i Husby som deltar i kravallerna (artikel 12, 16).

Inget nytt?

Under Hötorgskravallerna 1965 har media använt rubriker som ”ren guerillaföring”, fört diskussioner kring polisens behov av extra resurser och även polisbrutalitet (Nilsson, s. 238, 2006). Dessa rubriker och diskussioner liknar dem som fördes under maj månad 2013 i Husby. Rubriker som ”Det är en form av gerillakrig” (artikel 3) och ”Tvingades dra vapen: De har gillrat fällor för oss” (artikel 20). Kravaller är inget nytt, det har existerat under flera hundra år, det kan bryta ut när en stor folkmassa samlas (artikel 27). Håkan Thörn som är professor i sociologi säger att ”När vi har stadsdelar där människor är socialt inlåsta, då kommer detta som ett brev på posten” (artikel 27). Utifrån Thörns formulering läggs inte problemet på de boende utan på en samhällsnivå. Ett andra verktyg inom den kritiska diskursanalysen är transitivitet, hur händelser kopplas eller inte till subjekt och objekt (Winther & Philips, s. 87, 2000). Thörn kopplar kravallerna till utanförskapet i förorten, utifrån citatet finns det ingen agent som handlar och ”stänger ute” de boende i förorten.

Utanförskapet i förorten blir således vis något naturligt, det har skett utan någon agent. Fokus läggs vid kravallerna och inte det som har lett fram till dem (Winther & Philips, s. 87, 2000).

Då och då uppstår moralpanik. Det innebär att en grupp människor anses som ett hot mot samhällets värderingar, normer och intressen. Massmedia ger sin bild av det hela, gärna stereotyp (Cohen, s. 1, 2002). Varje samhälle har olika föreställningar och normer om vad som är rätt och fel, även föreställningar om de personer som är avvikande. Är personen sjuk? Eller kriminell? Beroende på den bakomliggande orsaken får det konsekvenser för hur samhället hanterar den avvikande personen. Massmedia förmedlar nyheter, de vinklar dem efter vad de anser ska belysas. Beroende på deras sätt att rapportera kan det skapa oro eller panik i samhället (Cohen, s. 7, 2002). Några citat från tidningarna som sticker ut är ”Det är ungdomar som springer runt och tänder eld på bilar och kastar sten mot polisen”(artikel 18), ”Hela Husby luktar kravaller” (artikel 2), ”Likt en löpeld har oroligheterna spridit sig över Stockholms län de senaste dagarna, med över 100 incidenter i 15 förorter i en krans runt staden” (artikel 13). Utifrån artikel 7 tros ungdomar vara välorganiserade (artikel 7), det har även rapporterats i artiklar om att alla gripna ungdomar inte är folkbokförda i Husby. Media använder metaforer och dramatiserar händelser.

Konklusioner

Utifrån artiklarna kan det urskiljas tendenser att göra skillnad på olika grupper och inom grupper. Det görs skillnad på ungdomar som var aktiva i kravallerna och de som inte var det. Även inom gruppen ungdomar som var aktiva under kravallerna görs det skillnad på. Ungdomarna görs, genom tilldelningen av egenskaper, mer eller mindre ansvariga för kravallerna. Övriga Husbybor skildras som både ansvariga för sin situation och som offer för rådande strukturer i samhället.

Det finns olika orsaker som sägs lika bakom kravallerna, beroende på vem som uttalar sig. Detta i sin tur kan också få olika utfall och reaktioner från exempelvis allmänheten. Ungdomarna kan exempelvis vid tillfällen se sig som offer för polisens trakasserier genom att säga att de blir stoppade för att de är ”svartskallar” (artikel 32). Utifrån artiklarna kan tolkningen att de boende i Husby lever i ett utanförskap göras då det i artiklarna talas om ett utanförskap exempelvis i form av arbetslöshet och dåliga skolresultat.

Begreppet ”kravallpojke” kan utgöra en stereotyp bild av hur de ungdomarna som var aktiva i kravallerna är. De skulle kunna begränsas till denna bild och till följd av detta stigmatiseras och ha svårare att ta sig ur det utanförskap som målas upp i artiklarna. Ungdomarnas

bakgrund beskrivs i flera artiklar som problematisk och att många tidigare har ett kriminellt förflutet.

I analysen har exempel på starka modaliteter tagits upp och beroende på vilken grad modaliteten är kan det få olika konsekvenser (Winther & Philips, s. 87-88, 2000). Om modaliteterna är tillräckligt starka skulle dessa kunna leda till moralisk panik. En stark modalitet som skildras i artikel 14 är uttalandet som beskriver ”stenkastarna” i Husby som ”arga unga män som tycker att de kan använda våld för att förändra och väcka uppmärksamhet” (artikel 14). Ett uttalande som går emot detta är Hallins uttalande kring att ungdomarna som är arga på samhället finns och det bara är så det är (artikel 27).

Polis och räddningstjänst skildras i artiklarna på olika sätt. Polisen skildras som förövare, offer och beskyddare. Räddningstjänsten framställs till största delen som offer för en pågående konflikt mellan ungdomarna som är inblandade och polisen.

Avslutande diskussion

Syftet med denna uppsats var att undersöka hur ungdomar som var iblandade i kravallerna i Husby framställs i media. Jag har även undersökt hur andra aktörer som polis och räddningstjänst skildrades i relation till de inblandade ungdomarna.

Som tidigare nämnt i texten är inte kravaller någon nyhet men av någon anledning blossar media upp det och skildrar det som om det aldrig har hänt förr. Skulle det kunna bero på att kravallerna har ett stort nyhetsvärde? Förmodligen, då det handlar om ämnen som kriminalitet och ungdomar (Ohlsson, s. 131, 1997).

Beroende på hur media rapporterar kan det leda till moralisk panik. Det har funnits tider då medias negativa rapportering av ungdomar har lett till moralisk panik, ett exempel är Dansbaneeländet 1941 (Frykman, 1988). I artikel 35 uttalar sig en mamma till en av de gripna ungdomarna, hon säger att hon har förbjudit sin son att gå ut men att han inte lyssnar. Hon fortsätter längre ner i artikeln och säger att ”dessa pojkar och min son, de tror att de är odödliga” (artikel 35). Här skildras en förälder som verkar vara maktlös och en ungdom som skulle kunna tänkas vara gränslös.

De som kravallerna tydligast förknippas med blir ”stigmat”, de som nämns flertalet gånger blir ”besmittade” och de som knappt nämns benämns som ”separat”. Tillsammans blir dessa personer ansiktet utåt (Hamqvist, s. 184, 2009) för kravallerna i Husby under maj månad

2013. De som nämns mycket under kravallerna är både ungdomar och polis, de blir stigmat. Media målar upp en bild av kravallerna och ställer polisen och ungdomarna emot varandra som två stridande enheter. Ungdomarna och polisen turas om att skildras som både offer och förövare. Räddningstjänsten verkar hamna i mitten, de skildras inte som förövare utan som offer för den strid som pågår mellan ungdomar och polis.

Media har låtit många uttala sig kring kravallerna, som till exempel statsministern, justitieministern, kändisar, ungdomar, poliser, professorer samt boende i Husby. Beroende på vem som uttalar sig samt hur, ger det olika tyngd. Media rapporterar även om en förort i kris, en förort med arbetslöshet och dåliga skolresultat, ett utanförskap skildras. Det kan finnas en ökad risk för social exkludering för ungdomar som inte lyckas etablera sig i samhället på ett adekvat vis (Ohlsson, s. 106, 2007).

Båda teorierna som jag har använt mig av har synliggjort olika aspekter och perspektiv av Husbykravallerna 2013. Mina val av teorier har såklart påverkat det som kan utläsas ur empirin. Vid val av andra teorier skulle andra aspekter och perspektiv av Husbykravallerna kunnat synliggöras. Den postkoloniala teorin hjälper till att i analysen urskilja uppdelningar mellan grupper. Den gör även identitetsskapandet synligt, vare sig om det är den egna identiteten som individen ger sig själv eller om individen blir påtvingad eller tilldelad en identitet. Den är även behjälplig i att synliggöra maktstrukturer utifrån bland annat sätt att skriva. Den kritiska diskursanalysen har gett en ökad kunskap kring olika diskurser gällande exempelvis utanförskap då den varit behjälplig i analyserandet av bakomliggande orsaker till kravallerna. Den synliggör även diskurser som står i konflikt med varandra, exempelvis polisen som både beskyddare och offer. Olika diskurser och förklaringar till utanförskap görs synliga.

I artiklarna görs en hel del uppdelningar mellan ungdomar och övriga samhället, mellan ungdomar som är med i kravallerna och de som inte är det samt inom gruppen ungdomar som var med i kravallerna. Vad dessa kategoriseringar kan få för konsekvenser för ungdomarna, som var inblandade i kravallerna, kan jag bara spekulera i. För att ta reda på konsekvenserna skulle det bland annat behövas att de medverkande ungdomarna intervjuades. Ur detta perspektiv kan framtida studier med intervjuer med de medverkande ungdomarna i kravallerna förefalla intressanta.

Referenslista

Boréus, Kristina (2011a). ”Texter i vardag och samhälle” I Ahrne, Göran & Svensson, Peter *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber

Boréus, Kristina (2011b). ”Diskursanalys” I Ahrne, Göran & Svensson, Peter *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber

Bryman, Alan (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2., [rev.] uppl. Malmö: Liber

Cohen, Stanley (2002). *Folk devils and moral panics: the creation of the mods and rockers*. 3. ed. New York: Routledge

Durodié, Bill (2011). ”The changing nature of riots in the contemporary metropolis from ideology to identity: lessons from the recent UK riots” *Journal of Risk Research*, Vol. 15, No 4, April 2012, 347-354

Encyklopedia (2013) ”canteen culture” (elektronisk)
<<http://www.encyclopedia.com/doc/1O214-canteenculture.html>> (Hämtad: 140416) kl 08:39

Eriksson, Catharina., Eriksson Baaz, Maria & Thörn, Håkan (1999). ”Den postkoloniala paradoxen, rasismen och ”de mångkulturella” ” I Thörn, Håkan, Eriksson, Catharina & Eriksson Baaz, Maria (red.) *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället*. Nora: Nya Doxa

Hall, Stuart (1999). ”Kulturell identitet och diaspora” I Thörn, Håkan, Eriksson, Catharina & Eriksson Baaz, Maria (red.) *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället*. Nora: Nya Doxa

Helgesson, Stefan (2001) ”Befintlighetens gestalt - Sverige och den kulturella globaliseringen” I Mc Eachrane, Michael & Faye, Louis (red.) *Sverige och de Andra: postkoloniala perspektiv*. Stockholm: Natur och kultur

Hammarén, Nils (2009). *Förorten i huvudet: unga män om kön och sexualitet i det nya Sverige*. Stockholm: Atlas

Hamqvist, Sara (2009). *Dagspress, sport och doping: medieskandaler i ett samtida Sverige*. Lund: Lunds universitet

Herz, Marcus & Johansson, Thomas (2012). ”Sociala insatser och interventioner” I Herz, Marcus (red.) *Kritiskt socialt arbete*. 1. uppl. Malmö: Liber

Jönson, Håkan (2010). *Sociala problem som perspektiv: en ansats för forskning & socialt arbete*. 1. uppl. Malmö: Liber

Mattsson, Tina (2010). *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*. 1. uppl. Malmö: Gleerup

Nationalencyklopedin (2013a). ”kravaller” (elektronisk) <<http://www.ne.se/kravaller>> (Hämtad: 140419) kl. 11:56

Nationalencyklopedin (2013b). ”Upplopp” (elektronisk) <<http://www.ne.se/upplopp>> (Hämtad: 140419) kl. 18:22

Nilsson, Roddy (2006). ”Kravaller i folkhemmet” I Österberg, Eva & Lindstedt Cronberg, Marie (red.) *Våld: representation och verklighet*. Lund: Nordic Academic Press

Ohlsson, Lars B. (1997). *Bilden av den "hotfulla ungdomen": om ungdomsproblem och fastställandet och upprätthållandet av samhällets moraliska gränser*. Diss. Lund : Univ.

Ohlsson, Lars B (2007). ”Invandrade ungdomars vardagsliv – myter och strategier” I Svensson, Kerstin (red.) *Normer och normalitet i socialt arbete*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur

Ohlsson, Lars B. & Swärd, Hans (1994). *Ungdom som samhällsproblem*. Lund: Studentlitteratur

Social rapport 2010. (2010). Stockholm: Socialstyrelsen

Svensson, Peter & Ahrne, Göran (2011). ” Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt” I Ahrne, Göran & Svensson, Peter *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber

Utredningen om strukturell diskriminering på grund av etnisk eller religiös tillhörighet (2005). *Det blågula glashuset: strukturell diskriminering i Sverige : betänkande*. Stockholm: Fritzes offentliga publikationer (elektronisk) <<http://www.regeringen.se/sb/d/108/a/46188>> (Hämtad: 140322) kl. 11:16

Vetenskapsrådet (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. (Elektronisk) <http://www.cm.se/webbshop_vr/pdf/etikreglerhs.pdf> (Hämtad: 140322) kl: 09:48

Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur

Artiklar

Artikel 1: Ritzén, Jessica (2013). ”7 frågor till Jörgen Karlsson, närpolis i Husby” *Dagens Nyheter* 21 maj 2013, sida 5

Artikel 2: Ritzén, Jessica (2013). ”Enklaste vägen ut är att flytta” *Dagens Nyheter* 22 maj 2013, sida 8-9

Artikel 3: Carlsson, Mattias (2013). ”Det är en form av gerillakrig” *Dagens Nyheter* 23 maj 2013, sida 7

Artikel 4: Carp, Ossi (2013) ”En man häktad – en annan släppt” *Dagens Nyheter* 24 maj 2013, sida 4

Artikel 5: Dragic, Marijana., Orrenius, Niklas., Persson, Ann & Ritzén, Jessica., (2013) ”Därför brinner det i Stockholms förorter” *Dagens Nyheter* 25 maj 2013, sida 10-11

Artikel 6: Carlsson, Mattias & Lisinski, Stefan (2013). "De flesta tidigare dömda för brott" *Dagens Nyheter* 25 maj 2013, sida 8-9

Artikel 7: Kihlström, Staffan (2013). "Kravaller tros vara planerade" *Dagens Nyheter* 26 maj 2013, sida 8

Artikel 8: Orrenius, Niklas (2013). "Föräldrar satte stopp i Rosengård" *Dagens Nyheter* 26 maj 2013, sida 8-9

Artikel 9: By, Ulrika (2012) "Det är lätt att tappa tron på att det går att förändra" *Dagens Nyheter* 28 maj 2013, sida 6

Artikel 10: Eidevall, Mårten., Ennart, Henrik., Pehrson, Josefin & Robertsson, Fredrik (2013) "Nya oroligheter i Husby i går kväll" *Svenska Dagbladet* 21 maj 2013, sida 8-9

Artikel 11: Sundén Jelmini, Maria., Eidevall, Mårten & Pehrson, Josefin (2013). "Uppgivenhet råder i Husby" *Svenska Dagbladet* 22 maj 2013, sida 8-9

Artikel 12: Dellings, Hannes (2013). "Olika syn på upploppen" *Svenska Dagbladet* 23 maj 2013, sida 10-11

Artikel 13: Eidevall, Mårten & Paulsson Rönnbäck, Erik (2013). "Polisstöd dröjer till efter helgen" *Svenska Dagbladet* 24 maj 2013, sida 8-9

Artikel 14: Dellings, Hannes (2013). "Vi har mer kvar att göra" *Svenska Dagbladet* 24 maj 2013, sida 9

Artikel 15: Eidevall, Mårten (2013). "Skiftande bakgrund bland de hittills gripna" *Svenska Dagbladet* 25 maj 2013, sida 7

Artikel 16: Lindblad, Anders (2013). "Det är självklart för mig att ge tillbaka" *Svenska Dagbladet* 26 maj 2013, sida 42-43

Artikel 17: Eriksson, Adam., Holmberg, Ludvig., Lindquist, Jonatan & Rogsten, Eva (2013) ”Det kommer bara bli värre” *Expressen* 20 maj 2013, sida 10

Artikel 18: Högström, Erik., Cardell, Johanna & Arenhäll, Karolina (2013) ”Husby i lågor” *Expressen* 20 maj 2013, sida 8-9

Artikel 19: Lindström, Lars & Persson, Sofia (2013). ”Kändes som ett inbördeskrig. Det var mitt land, i min förort” *Expressen* 21 maj 2013, sida 12-13

Artikel 20: Cardell, Johanna., Karlsson, Maria & Wallin, Eva-Lisa (2013). ”Här stormar de poliserna” *Expressen* 21 maj 2013, sida 8-9

Artikel 21: Bloodworth, Callum., Cardell, Johanna & Salihu, Diamant (2013). ”Brandkaoset i natt” *Expressen* 22 maj 2013, sida 8-9

Artikel 22: Lindström, Lars (2013). ”Jag vågar inte gå ut” *Expressen* 23 maj 2013, sida 16-17

Artikel 23: Bloodworth, Callum (2013). ”Varför gör ni så här mot mig? Jag har också en familj” *Expressen* 23 maj 2013, sida 18-19

Artikel 24: Johansson, Henrietta (2013) ”Det är inte kul alls. Man kan dö. Snälla sluta” *Expressen* 24 maj 2013, s. 10-11

Artikel 25: (2013). ”Upploppen dag för dag” *Expressen* 24 maj 2013, sida 10-11

Artikel 26: Johansson, Henrietta (2013). ”Det är viktigt att dokumentera det som sker” *Expressen* 24 maj 2013, sida 11

Artikel 27: Rydhagen, Maria (2013). ”Husby är inte första gången” *Expressen* 26 maj 2013, sida 22-23

Artikel 28: Högström, Erik (2013). ”Idylliska bilden av Sverige ifrågasätts” *Expressen* 28 maj 2013, sida 26

Artikel 29: Karlsson, Mia (2013). "De har förstört för oss barn" *Expressen* 29 maj 2013, sida 22-23

Artikel 30: (2013). "De misstänks för kravallerna i Husby" *Expressen* 31 maj 2013, sida 19

Artikel 31: Wiman, Erik., Habul, Kenan & Granlund, Johan (2013). "Två greps i kaoset" *Aftonbladet* 21 maj 2013, sida 8-9

Artikel 32: Östman, Karin & Höjer, Ulf (2013). "En förort i chock" *Aftonbladet* 22 maj 2013, sida 10-11

Artikel 33: Peruzzi, Britt., Johansson, Anders & Östman, Karin (2013). "Polisen knäcks av kravallerna" *Aftonbladet* 22 maj 2013, sida 12

Artikel 34: (2013) "De sitter anhållna" *Aftonbladet* 22 maj 2013, sida 11

Artikel 35: Micic, Mira (2013) "Männen kända av polisen" *Aftonbladet* 22 maj 2013, sida 11

Artikel 36: Granlund, John., Hjerten, Linda., Sännås, P-O., Hammarström, Niclas., Tagesson, Eric., Habul, Kenan & Morales, Felipe (2013) "Fullt kaos – överallt" *Aftonbladet* 22 maj 2013, sida 8-9

Artikel 37: Micic, Mira (2013). "-Jag har tittat in i en vägg i tre dagar" *Aftonbladet* 24 maj 2013, sida 11

Artikel 38: Kerpner, Joachim & Micic, Mira (2013). "Gripna för upploppen" *Aftonbladet* 25 maj 2013, sida 8-9

Artikel 39: Sundholm, Magnus (2013). "Politikerna skrämmer mig" *Aftonbladet* 30 maj 2013, sida 26

Artikel 40: Hellberg, Magnus & Johansson, Roland (2013). "Ungdomarna bakom Husby-upploppen" *Expressen* 31 maj 2013, sida 18